

Крюк Альона Андріївна

студентка юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,

Крюк Анастасія Андріївна

студентка юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,

Леонова Наталія Валеріївна

кандидат філологічних наук,
доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

ОСВІТНІ ТРЕНДИ СУЧАСНОСТІ

У своїй науковій роботі хочемо торкнутися теми освітніх трендів сучасності. Тому за мету ставимо характеристику нових підходів до процесу навчання, розгляд та порівняння деяких сучасних освітніх технологій, програм та методик навчання, їх особливості, переваги та результативність.

Для розкриття теми передбачені такі завдання:

1. Актуалізувати проблеми забезпечення якості освітнього процесу.
2. Визначити науково-методичні засади педагогічного моделювання чинників впливу на якість освіти, умов та шляхів забезпечення якісної освіти.
3. З'ясувати осмислення кожним педагогом власної діяльності та усвідомлення відповідальності за якість освіти, що надається.

Відповідно до вищезазначених завдань очікуємо на такі результати:

1. Готовність педагогічного колективу до сприйняття нових тенденцій в освіті та реалізації деяких із них для отримання високих результатів якості освіти.
2. Розширення спектру знань педагогічного колективу щодо сучасних освітніх тенденцій та створення сприятливої платформи для самоосвіти і вдосконалення своєї педагогічної майстерності.

Серед освітніх трендів сучасності можемо виділити такі:

1. Освіта онлайн

Освіта онлайн – освіта, що здійснюється з використанням ресурсів та технологій глобальної мережі Інтернет. Є різновидом поняттям «дистанційна освіта», більш суворо регламентує техніко-технологічну специфіку навчання

– використання мережі Інтернет (дистанційно можна навчатися не тільки через Інтернет, але й за допомогою локальних мереж, відеозв'язку тощо). Більшість діючих центрів навчання можна умовно розділити на три групи за ступенем «занурення» в Інтернет.

До першої групи належать заклади, уся робота яких будується виключно на інтернет-технологіях. Вибір навчального курсу, його оплата, заняття зі студентами, передача контрольних завдань та їх перевірка, а також складання проміжних і фінальних іспитів здійснюються через інтернет-мережу. Подібних навчальних центрів, іноді йменованих «віртуальними університетами», не так багато через високі вимоги до апаратно-програмного оснащення та рівня підготовки персоналу, а також необхідність значних початкових фінансових вкладень.

Другу, найчисленнішу, групу складають навчальні заклади, що поєднують різні традиційні форми очного й дистанційного навчання з нововведеннями в дусі часу. Наприклад, деякі ЗВО частину своїх програмних курсів переводять у віртуальну форму, а центри дистанційного навчання, спираючись на інтернет-технології, у той же час не відмовляються від практики проведення очних екзаменаційних сесій. Варіантів тут може бути багато, але в кожному випадку комп'ютеризована лише частина навчального процесу.

До третьої групи можна віднести навчальні центри, для яких Інтернет служить лише внутрішнім комунікаційним середовищем. На своїх сайтах вони розміщують інформацію про навчальні програми (плани), семінари, а також бібліотечні каталоги.

2. Персоналізація навчання

Що таке персоналізація? Якщо коротко, то персоналізація – це зсув акцентів. У центрі освітнього процесу постають не навчальні стандарти та вимоги, а учень. Його індивідуальність, слабкі та сильні сторони, таланти й здібності, навчальне середовище та культурний контекст – усе це фактори, які персоналізація пропонує врахувати та взяти на озброєння.

Деякі університети вже сьогодні широко використовують алгоритми штучного інтелекту для реалізації персоналізованого навчання. Це також дозволить забезпечувати учнів матеріалами, які найбільше підходять під їхні індивідуальні академічні потреби.

Отже, персоналізована освіта – не нова концепція в педагогіці, але особлива увага приділяється їй саме останніми роками.

3. Storytelling

Сторителінг – це мистецтво розповідати історії з метою навчання, керування шляхом донесення змісту повідомлення за допомогою спеціальної методики.

Сторителінг може бути пасивним і активним. У першому випадку за створення історії та її розповідь відповідає вчитель, у другому – йому допомагають учні. Вибір одного чи іншого варіанта залежить від виду й теми заняття, а також від особистих побажань педагога.

Так, пасивний сторителінг оптимально підходить для початку вивчення нової теми. У формі розповіді можна подати нові правила, теорії, закони тощо. А ось активний – чудовий варіант для закріплення знань. Учні будуть створювати історії самостійно, а завдання вчителя – направляти їх правильним шляхом.

4. Неофіційна обстановка

Стандартний клас, парта, стілець і дошка починають відходити в минуле через свою банальність. Весь світ прагне до неординарності. І в навчанні теж. Неофіційна обстановка навчання – це уроки в антикафе, «green lessons» у парку чи відтворення життєвих ситуативних діалогів у природньому середовищі. А оформлення класу в провідних школах зовсім не схоже на те, яке звичне для нас вже багато років.

5. Метод «Перевернутий клас»

Перевернутий клас – принцип навчання, за яким основне засвоєння нового матеріалу учнями відбувається вдома, а час аудиторної роботи виділяється на виконання завдань, вправ, проведення лабораторних і практичних досліджень, індивідуальні консультації вчителя тощо.

У чому особливість цієї моделі? «Перевернутий клас» змінює роль учителя в навчальному процесі. Із головного транслятора знань учитель перетворюється на помічника – консультанта й координатора. А це, у свою чергу, сприяє тісній співпраці з учнями на уроках. Роль учнів також змінюється. Вони більше вже не спостерігачі. Школярі самі відповідають за отримані знання, спрямовують навчальний процес, шукають практичне застосування отриманій інформації.

6. Коучинг

Коучинг в освіті – це творча взаємодія рівноправних учасників освітнього процесу, спрямована на виявлення та реалізацію потенціалу того, хто навчається, для досягнення ним високого освітньо-професійного, соціального, особистісного розвитку.

Застосування викладачем запитань як основного інструмента коуча на різних етапах навчально-виховного процесу (науково-освітні проєкти, індивідуальні консультації тощо) спрямовано на допомогу студентам усунути проблеми в особистісній і професійній сферах шляхом мобілізації та реалізації їхнього внутрішнього потенціалу. Досвід використання технік коучингу фахівцями різних галузей дав можливість упорядкувати перелік орієнтовних питань для актуалізації внутрішніх ресурсів студентів, самостійного вирішення ними завдань і досягнення позитивного результату. Коучинговий підхід підвищує культуру викладання, яка в контексті студентоцентричного навчання по-новому осмислюється через учіння. Завдання викладача – організувати процес так, щоб викладання сприяло учінню, професійному розвитку та самореалізації студентів. Результатом діалогічного спілкування з використанням елементів коучингу має стати набуття студентами цінного досвіду в спільній творчій діяльності, розуміння його значення для освітньо-

професійного розвитку та якнайповнішої реалізації власних ресурсів.

1. URL: <https://buki.com.ua/blogs/trendy-v-osviti-shcho-populyarne-sohodni/>.
2. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/>.
3. URL: <http://blog.ed-era.com/personalizovane-navchannia/#:~:text=>.
4. URL: <https://naurok.com.ua/post/model-navchannya-perevernutiy-klas-zminyemo-osvitniy-proces>.
5. URL: https://www.researchgate.net/publication/328893617_Koucing_ak_pedagogicna_tehnologia_studentocentrichno_navcanna_u_VNZ#:~:text=.

Лакєєва Д. С.

студентка юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Грицай І. О.

доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри
загальноправових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

ДОСЛІДЖЕННЯ ДОКТРИНАЛЬНИХ ПІДХОДІВ У ТЕОРІЇ РОЗПОДІЛУ ВЛАДИ

Наукові роботи показують, що у світі немає жодної країни, яка могла б повністю реалізувати ідею доктрини Монтеск'є в рамках традиційного підходу абсолютного або суворого розподілу влади. Хоча доктринальні підходи Монтеск'є критикують, особливо прихильники сучасного підходу до концепції поділу влади, вони все ще зберігають значну цінність. Головна перевага його підходу полягає в тому, що це, безсумнівно, найкраща гарантія свободи людини.

Термін «поділ влади» є одним із найбільш заплутаних у політичному та конституційному розумінні. На думку Д. Маршалла, цю фразу використовували історики та політологи «з різним відтінком», оскільки це поняття проявляється багато в чому [3, с. 481].

Для розуміння цієї концепції необхідно вдатися до трьох підходів: традиційного (класичного), сучасного та марксистсько-ленінського. Традиційний підхід представляє Монтеск'є, який рішуче виступає за суворий розподіл владних повноважень між трьома державними органами – виконавчою, законодавчою та судовою владою [2]. Сучасний підхід до теорії розподілу влади